Εγκάρσιος και κάθετος Βαλκανικός άξονας (Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος Βλάχος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Ιανουαρίου, 2006

"*Τελικά, η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι Σώμα Χριστού και κοινωνία θεώσεως και όχι ένας πολιτιστικός, πολιτικός και εθνικιστικός οργανισμός με όλες τις συνέπειες αυτών των θεωρήσεων. Όταν βλέπουμε την Ορθόδοξη Εκκλησία μέσα από την προοπτική ότι είναι Σώμα Χριστού και κοινωνία θεώσεως, τότε σίγουρα τα πράγματα θα ενεργούν πιο σταθερά, υπόγεια και αληθινά επαναστατικά.*"

Παλαιότερα είχε δημιουργηθή η θεωρία περί του Ορθοδόξου "τόξου" που θα συνέδεε τις Ορθόδοξες χώρες των Βαλκανίων, ακόμη και την Ρωσία, προκειμένου να αντιμετωπισθούν άλλοι κίνδυνοι, όπως το λεγόμενο μουσουλμανικό τόξο. Μια τέτοια θεωρία δικαιολογούσε την θεωρία του Χάντινκτον περί συγκρούσεως των πολιτισμών.

Τελευταία, διάβασα σε εφημερίδα ότι τα αμερικανικά σχέδια στα Βαλκάνια προβλέπουν μια ιδιαίτερη συγκρότηση των χωρών των Βαλκανίων που να εξυπηρετούν τα σχέδιά τους στην ευαίσθητη αυτή περιοχή. Συγκεκριμένα:

Το αμερικανικό σχέδιο, σύμφωνα με την ανάλυση αυτή, προβλέπει "τη συγκρότηση ενός εγκάρσιου άξονα, ενεργειακού, στρατιωτικού και μεταφορικού που θα συνδέει την Μαύρη θάλασσα με την Αδριατική παρακάμπτοντας την Ελλάδα". Αυτός ο εγκάρσιος "άξονας" "περιλαμβάνει τη Βουλγαρία, τη FYROM και την Αλβανία".

Πέρα από τις οικονομικές και στρατιωτικές προεκτάσεις του θέματος αυτού, το αμερικανικό σχέδιο αποβλέπει και στο "να αποτρέψει την δημιουργία του κάθετου (Ορθόδοξου) άξονα Αθήνας-Βελιγραδίου, με πιθανή προέκταση προς Μόσχα". Γιατί, κατά την συγκεκριμένη ανάλυση "ο φόβος μιας ιδιαίτερης συνεργασίας Ελλάδας, Σερβίας και Ρωσίας παρέμεινε πάντα ενεργός αποτελώντας κίνητρο υπέρ του εγκάρσιου άξονα. Αυτός είναι και ένας λόγος που οι ΗΠΑ συντηρούν, με την πολιτική τους, διαμάχη Σκοπίων και Αθήνας για το όνομα. Δεν επιθυμούν συνολικά καλές σχέσεις ΠΓΔΜ και Ελλάδας" (Κόσμος του Επενδυτή της 18-19 Ιανουαρίου 2005).

Κάθετος και οριζόντιος "άξονας", επομένως, στον χώρο της Βαλκανικής. Ο

οριζόντιος μπορεί να θεωρηθή ορθόδοξος “άξονας” και ο κάθετος αμερικανικός “άξονας”. Μέσα στα πλαίσια αυτά μπορεί κανείς να ερμηνεύση την κατάσταση που επικρατεί στα Βαλκάνια. Είναι μια ερμηνευτική άποψη και αυτή που πρέπει κανείς να έχη υπ’ όψη του.

Νομίζω ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν πρέπει να πέφτη στους εθνικιστικούς πειρασμούς, αλλά και στις πολιτικές σκοπιμότητες. Δεν πρέπει να βλέπη την ορθόδοξη πίστη μέσα από τέτοιες “αξονικές” νοοτροπίες και προοπτικές. Γιατί αν βλέπη την ενότητα του χώρου αυτού μέσα από αυτήν την νοοτροπία, τότε οπωσδήποτε θα δημιουργήση ανάλογη αντίδραση. Στον κάθετο “άξονα” κατά ανάγκην δημιουργείται ο εγκάρσιος “άξονας”.

Έχω δε την εντύπωση ότι οι διεθνείς πολιτικές δυνάμεις δεν θα ήθελαν την ανύψωση της “Ρωσικής Εκκλησίας” και την παραθεώρηση του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Γι’ αυτό και η Εκκλησία της Ελλάδος πρέπει να συνεργάζεται με το Οικουμενικό Πατριαρχείο για να αποτραπούν οι κίνδυνοι από αυτούς τους δύο “άξονες”.

Τελικά, η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι Σώμα Χριστού και κοινωνία θεώσεως και όχι ένας πολιτιστικός, πολιτικός και εθνικιστικός οργανισμός με όλες τις συνέπειες αυτών των θεωρήσεων. Όταν βλέπουμε την Ορθοδοξη Εκκλησία μέσα από την προοπτική ότι είναι Σώμα Χριστού και κοινωνία θεώσεως, τότε σίγουρα τα πράγματα θα ενεργούν πιο σταθερά, υπόγεια και αληθινά επαναστατικά.

Ν.Ι.

(Πηγή: Περιοδικό 'Εκκλησιαστική Παρέμβαση' Μάρτιος 2005)